

**Tři životní lásky [Jana \(Fidela\) Řepy](#)
- ženy, divadlo a esperanto**

***Tri vivoamoj de [Jan \(Fidel\) Ĥepa](#)
- virinoj, teatro kaj Esperanto***

Výběr z divadelních rolí - *Elekto el teatroroloj*

DIVADELNÍ SPOLEK TYL NETOLICE

Teatroensemblo TYL [Netolice](#)

letní představení na zámku Kratochvíle
someraj spektakloj en la renesanca [kastelo Kratochvíle](#)

Zuzana Vojířová (1993) - v hlavní roli Petra Voka
en la ĉefa rolo de la renesanca nobelo [Petr Vok](#)

O zakletém mlynáři - *Pri la ensorcîta muelisto* (1997)

J.K.Tyl - Tvrdohlavá žena - *Durkapa virino* (2000)

Pyšná princezna - *Fiera reĝidino* (2008)

Drda - Dalskabáty, hříšná ves
Dalskabáty, pekoplana vilaĝo (2009)

Jankovec - Děvče z přístavu - *Junulino el la haveno* (2010)

Goldoni - *Mirandolina* (2012)

Goldoni - Sluha dvou pánů - *Servisto de du mastroj* (2014)

Jirásek - Lucerna - *Lanterno* (2017)

Vystoupení na vernisáži v Muzeu JUDr. Kudrny Netolice (2010)
Prezentiĝo dum la kultura programo de la inaŭguro de la ekspozicio en la Urba Muzeo de d-ro Kudrna en Netolice (2010)

V monodramatu Č. Vidmana a M. Turkové o Karlu Havlíčku Borovském
v Heydukově památníku v Písku (2015)
- s ředitelem Prácheňského muzea J. Práškem
*En la monodramo de Č. Vidman kaj M. Turková pri la ĉeĥa poeto kaj ĵurnalistoj
Karel Havlíček Borovský en la Memormuzeo pri Heyduk en Písek (2015)*
- kun la direktoro de la Muzeo de la Regiono Prácheň J. Prášek

★ SOMERA ESPERANTISTA TENDARO 1957
POPELNĀ-ŠUMAVA - ĈSR

Letní tábor v Popelné (1957), na němž se Jan Řepa naučil esperanto
Somera tendaro, en kiu Jan Řepa lernis Esperanton

Přednes slavného Šrámkova Splavu na oslavách 100 let píseckého klubu
"La Ponto" - Sladovna Písek (2008)

*Deklamo de la fama poemo Kluzo de Fráňa Šrámek dum solenaĵo okaze al
100jariĝo de la Esperanto-Klubo La Ponto - kulturcentro Maltejo Písek (2008)*

Jako doktor Zamenhof, tvůrce esperanta, v rámci programu pro veřejnost ["Člověk proti Babylonu"](#) v Městské knihovně v Písku (2009) - video v češtině
Kiel doktoro Zamenhof kadre de la publika programo ["La Homo kontraŭ Babelo"](#) en la Urba Biblioteko en Písek (2009) - video ĉeĥlingva

Jako doktor Zamenhof na Muzejních nocích ve Svitavách,
 se členy místního Klubu přátel esperanta (2015 a 2017)
Kiel doktoro Zamenhof dum la Muzeaj noktoj en Svitavy, kune kun la membroj de la loka Klubo de amikoj de Esperanto (2015 kaj 2017)

S ředitelkou netolického muzea a místostarostou Netolic na vernisáži putovní výstavy "Je esperanto mrtvý jazyk?" a "60 let esperanta v Netolicích" (2015) v rámci akce pořádané ve spolupráci s klubem La Ponto Písek

Kun direktorino de la Urba Muzeo en Netolice kaj la vicurbestro dum inaŭguro de la migra ekspozicio "Ĉu Esperanto estas morta lingvo?" kaj "60 jaroj de Esperanto en Netolice" - kadre de la aranĝo organizita kunlabore kun la klubo La Ponto Písek

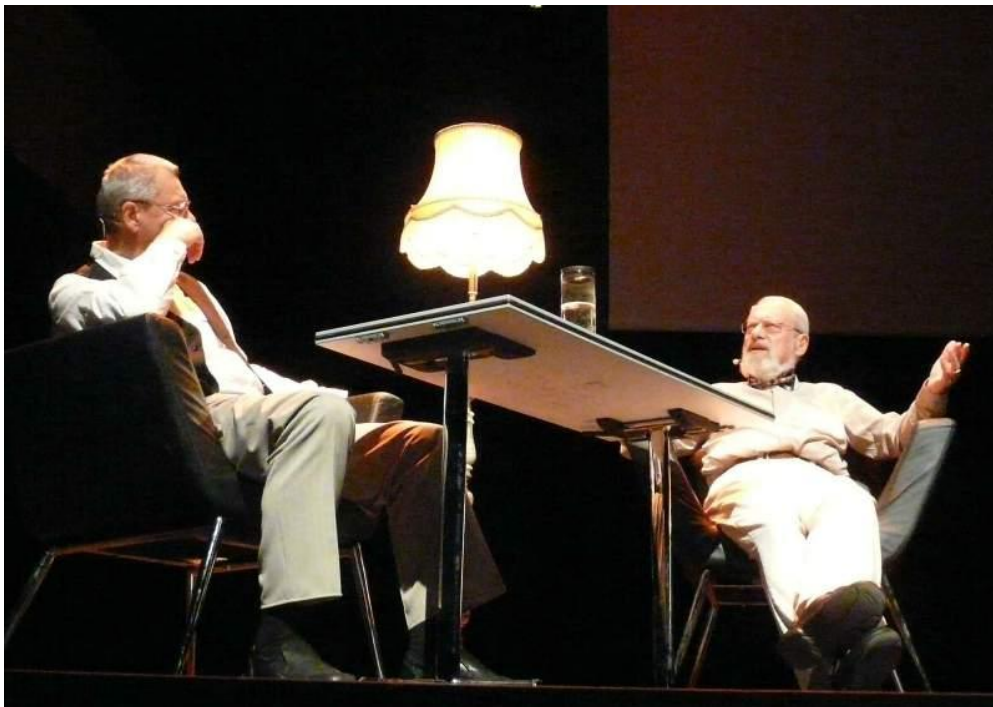
Královské město Písek - v esperantském dabingu

Další v pořadí

Nahrávání esperantského dabingu k filmu "[Královské město Písek](#)" na internetovém semináři v rámci akce Písecké jaro v Písku (2010) - na fotografii se synem Bohumilem

Registrado de Esperanta sonversio al la filmo "[La reĝa urbo Písek](#)" dum la interreta seminario Sabla Printempo en Písek (2010) - kun la filo Bohumil

V roli autora (Karla Čapka) v esperantské [adaptaci R.U.R.](#)
na Světovém esperantském kongresu na Islandu,
Kongresová hala Harpa, Reykjavík (2013)

En la rolo de la aŭtoro (Karel Čapek) en la adapto de la [sciencfikcia dramo R.U.R.](#) dum la 98-a UK en Rejkjaviko (2013) - en la kongresejo [Harpa](#)

děkovačka s P.Chrdlem a kolegy ze svitavského souboru DOMA
*danka kliniĝo fine de la spektaklo kun P. Chrdle kaj membroj
de la ensemblo DOMA el Svitavy*

Jako Petr Vok provádějící v esperantu na zámku Kratochvíle
v rámci akcí v Netolicích v r. 2009 a 2015

*Kiel renesanca nobelo Petr Vok ĉiĉeronanta Esperantlingve
en la kastelo Kratochvíle kadre de aranĝoj en Netolice en 2009 kaj 2015*

Vybrané videonahrávky - *Elektitaj videoregistraĵoj:*

[Dublita dokumenta filmo "Petr Vok diboĉulo?"](#)

Dabing dokumentárního filmu *Petr Vok prostopášníkem?*

["Vyznání Petra Voka Jižním Čechám"](#) (česky)

["Amkonfeso de Petr Vok al Suda Bohemio"](#) (v esperantu)

[Historio de la kastelo Kratochvíle](#) (Historie zámku Kratochvíle)

[Úryvek ze hry Zuzana Vojířová a vyznání ženám](#)

(Fragmento el la teatraĵo *Zuzana Vojířová* kaj amkonfeso al virinoj)
(kamera/filmis Vladimír Türk)

„Esperanto není mrtvý jazyk. Věnuje se mu stále více mladých“

V roce 1979 začal Jan Řepa v Netolicích učit esperanto, mezinárodní jazyk, jehož základy vytvořil v roce 1887 Ludvík Lazar Zamenhof. Sám se k němu dostal v 50. letech náhodou díky barevným pohledům a známkám na malé výstavce ve výloze netolického pekařství.

Radek Štěpánek
redaktor MF DNES

NETOLICE Esperanto svůj vzhled našlo mezi světovými válkami, dnes je díky internetu znovu na vzestupu. Mezinárodní jazyk, který v poslední třetině 19. století vytvořil polský lékař Ludvík Lazar Zamenhof, spojuje lidi po celém světě.

Sve zázemí má i v jižních Čechách. Z klubu esperanta v Písku totiž pochází výstava, která mapuje jeho historii a měla už více než třicet zastávek po celém Česku. Ted došla do netolického Muzea JUDr. Otakara Kudrny. Přesně v době, kdy tamní esperantisté slaví 60 let od svého vzniku. „Založit kroužek esperanta v polovině 50. let byla velká troufalost. Už v roce 1952 totiž Svaz esperantistů oficiálně zanikl, stejně jako Junák nebo Sokol.“ říká esperantista Jan Řepa, který jazyk ve městě učil od roku 1979.

V 50. letech jste se k esperantu dostal i vy. Jak se to stalo?
Jako kluk jsem chodil do školy Bavo

V kroužku byl nejhorší, ale vydržel. „Dříve jsme udržovali písemný kontakt se světem díky esperantu.“ říká Jan Řepa. Foto: Marek Podhora, MAFRA

rovskou ulici a jednoho dne mě zaujala výstava ve výloze tamního pekařství. Takové cizokrajné barevné pohledy, známky a obálky jsem do té doby v životě neviděl. Byla to výstava vznikajícího kroužku esperantistů. Rozhodl jsem se, že se zkusím k takovým pohledům také dostat, a to, že se k tomu budu muset učít ještě nový jazyk, jsem bral spíše jen jako vedlejší produkt.

Takže jste sám nebyl dobrý žák?
K rozhodně ne. Naopak bych řekl, že z té skupiny, co tam chodila, jsem byl nejhorší. Ale jako jediný jsem

u toho vydržel. Z té doby si vzpomínám na jednu perličku. Každý týden nás jezdil učit z Budějovic pan učitel František Nymburský. A jezdil na kole, za každého počasí. Občas byl nabalený jako pumpa, ale přijel pokaždé.

Proč se esperanto v Rusku a u nás znelíbilo, když jeho první učebnice vyšla v ruštině?

U nás se všechno dělo podle sovětského vzoru. Zajímavé je třeba to, že za Lenina mělo esperanto zeleň. Dokonce ve vznikajícím Sovětském svazu vyšla i první známka s esperantskou tematikou, protože si tam mysleli, že to bude mezinárodní jazyk proletariátu. Jenže potom přišel Stalin a manželka maršála Tučtačevského, který se stal jednou z nejnáměšších obětí Staliny takzvané Velké čistky, byla esperantistka. Tak se stali i esperantisté špióni v Rusku, a co nesmělo být v Rusku, u nás bylo zakázané taky. Oficiálně ho potom povolili až v roce 1979. A v té době jsme také kroužek v Netolicích vzkřísili, i když to bylo taky dost složité.

Jsou v tomhle smyslu Netolice nějak výjimečné, nebo jsou kluby esperantistů v každém jihočeském městě?

Velmi aktivní je klub v Písku. Do revoluce byl velmi silný i klub v Českých Budějovicích, ale ten se později rozpadl. Většina esperantistů se už ale díky internetu ani neschází v klubech. Není pro ně problém fungovat celosvětově, v tom mají oproti nám starším výhodu.

Dříve bylo esperanto oblíbené asi právě hlavně proto, aby lidé mohli komunikovat s celým světem, je to tak?

Vizitka Jan Řepa

Narodil se v roce 1944 v Netolicích na Práchecku. Vyučil se drogistou. Od roku 1979 vede zeinaštvni na netolickém náměstí a od stejného roku učil v domě pionýrů a mládeže esperanto. Je trampem a od roku 1961 aktivním členem Spolku divadelních ochotníků TYL Netolice.

Sto procentně. Dostat jsme se s nikam nemohli, tak jsme udržovali alespoň písemný kontakt. I ten je ale díky internetu snazší, lidé navíc mohou jezdit za přáteli, které si udělali po celém světě. Jeden mladý kolega mě jednou trochu naložilo, když říkal v nadšence, že internet musel vzniknout kvůli esperantu a že se i my starší budeme muset s internetem naučit pracovat. Tenkrát jsem si klepal na čelo, dnes mu musím dát za pravdu.

Takže už se žádné dopisy v esperantu nepiší?

Určitě ano, ale je pravda, že internet hraje prim. I ve vedení Českého svazu esperantistů jsou teď mladí lidé, kteří určují nový směr. Zajímavé je opravdu to, že esperantu se věnují čím dál tím více mladí. Mám z toho radost, protože se ukazuje, že to rozhodně není mrtvý jazyk. Navíc se dá právě i díky internetu dobře učit.

Interaktivně?

Ano. Je to velká výhoda, protože dříve měl člověk s učednicí dlouhé problémy, protože neslyšel tu výslovnost. Teď na internetu existuje je kurz, který s člověkem mluví. A když se člověk opravdu učí, může se esperantu naučit za třicet

dnů. Dělá mi to moc dobře, když vím, že o nase následovníky není nouze.

V otázce budoucnosti esperanta jste tedy optimistický?

Dokonce bych řekl, že idealista. Idealista se učí esperanto. Optimista se učí angličtinu. Přesimista se učí ruštinu. A realista se učí španělštinu. Ale já opravdu díky těm mladým vidím, že to má smysl. Pro nás to bylo jen o možnosti si dopisovat. Dnes vychází i spousta knížek v esperantu, což je skvělé, protože to napomáhá i původní myšlence, která vznik esperanta provázela. Byla to snaha o zachování jazykové rozmanitosti.

Vrátíme se ještě k výstavě. Co tam může navštívníky podle vás nejvíce zaujmout?

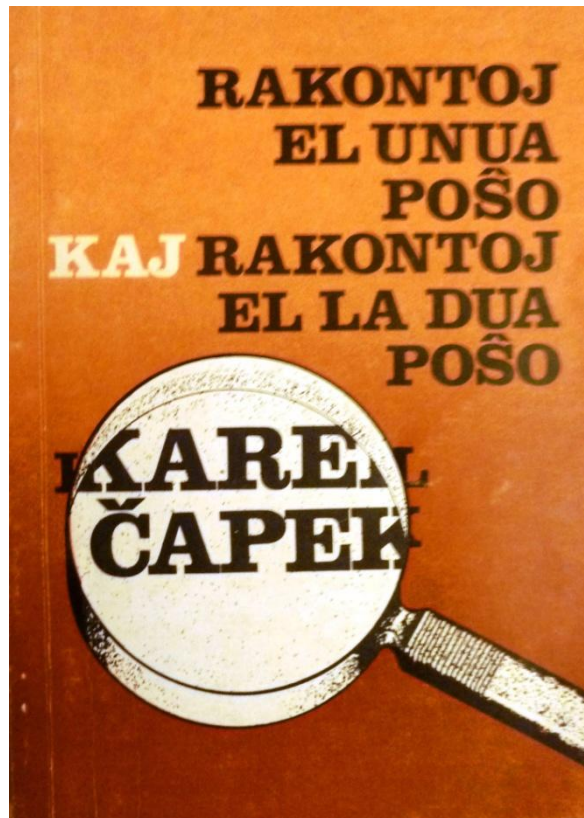
Třeba když uvidí, kdo všechno se esperantem zabývá. Esperantistů byl například papež Jan Pavel II. A věnuje se mu i kardinál Vík. Za první republiky u nás v rohlíse působila Verda stacio, zelená stanice, kde vyvalili třeba pan František Kolík nebo Karel Höger, kteří se esperantu věnovali. Uvidí fotografie Dajlamy s knihou, jejíž orgánem je na výstavě také.

Netoličtí esperantisté letos slaví své sedesáté výročí. Výstavu jste tak i plánovali?

Vůbec ne, ale náhodou tu vyskytl úplně perfektní. A jsem rád, že bylo možné na výstavě amazit právě i historii netolického kroužku, který zažili pan Hřebeček a Štěpánek. Výstavu jsme navíc mohli obdivovat i u vlastní panel, na kterém můžete rozsvětnou vidět složky korespondence nebo razítka, ale i další cenné dokumenty.

[Rozhovor s Janem Řepou v MF iDnes, verze pro Jihočeský kraj, 14.9.2015](https://www.mf.cz/1492015-rozhovor-s-janem-řepou-v-mf-idnes-verze-pro-jihočeský-kraj-14-9-2015)
Interjue kun Jan Řepa en la ĵurnalo MF iDnes, eldono por Suda Bohemio, 14.9.2015

Ukázka zvukových nahrávek beletrie v esperantu
Specimeno de sonregistraĵoj beletro en Esperanto

[Eksperimento de profesoro Rous](#)
z Povídek z jedné kapsy
(*Experiment profesora Rouse*)

Připravila Pavla Dvořáková 14.5.2019 u příležitosti polokulatého životního jubilea Jana Řepy, s přáním všeho nejlepšího a uspokojení z další umělecké seberealizace.

Pretigis Pavla Dvořáková la 14-an de majo 2019 okaze de la duonronda vivjubileo de Jan Řepa, kun deziro de ĉio bona kaj de kontentiĝo pro plua arta sinrealigo.

